

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XXXVIII. De Theodoro Antiochensi Episcopo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

urbem incolumem servavit. Et cum unus ex Regulis, qui Perfarum Regi parebant, more solito blasphemare ausus fuisset, eademque dixisset, quæ olim Raplaces & Sennacherib, & furore percitus incensurum se Dei templum minatus esset; divinus ille vir rabiem illam ferre non valens, unam ex balistis cui nomen Apostoli Thomæ inditum erat, ad pinnam muri statui iussit. Cumque ingentem lapidem ei imponi præcepisset, mox in nomine ejus, qui blasphematus fuerat, emitti mandavit, qui recta in impium illum regulum delatus, & in impurum os ejus impactus, & vultum comminuit, & totum caput contrivit; cerebrum denique humi dispersit. Quod cum vidissetis, qui exercitum collegerat, urbemque se capturum sperabat, discessit, re ipsa se victum confessus; metuque percussus pacem cum Romanis pepigit. Adeo summus omnium rector ac moderator Deus, fidelissimi Imperatoris curam gerit. Nam & ipse famulum Dei se profitetur, & convenientem Domino exhibet cultum. Hic ergo reliquias maximi illius luminis orbis terrarum, desideranti eas civitati reddidit. Verum hæc quidem postea contigerunt.

Ἰδοὺ ἀνὴρ ἀλασπίδιον ἔλαβεν ἡρώδης βασιλεὺς τῶν βασιλείων, τὴν σιγήν βλασφημίας τελευτήσας, καὶ τὰ ῥαψάκια καὶ συναχθῆναι φεγγαμένους, καὶ μανικῶς ἀπελάσας τὸν θεῖον πυρπολήσει νεῶν, ἵνα ἐνεγκὼν τὴν λύπην ὁ θεὸς ἐκείνῳ ἀνῆκε, τὸ λιθοδόλον ὄργανον ἄρα τὴν ἐπαλξὴν τελευτήσας, ὁ δὲ διπλοῦς ἐρωμαῖ ἐπὶ ὤμων ἦν, καὶ λίθον μέγαν ἐπιέθηκα παρεγκύβητα, ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ βλασφημηθέντος ἀφῆκεν ἑστέαξεν. ὁ δὲ καλεῖται δὲ δυοεὶς βασιλέως ἐκείνους καλενεχθεῖς, καὶ τῷ ῥομαίῳ τελευτήσας τῷ μυσσῶν, τὸ τε ἑσώσωπον διέσπειρε, καὶ τὴν κεφαλὴν συνέτριψεν ἅπασαν, καὶ τὸν ἐγκέφαλον διέρανε τῇ γῆ. τῆτο θεασάμενος ὁ τὴν στρατιὰν ἀγείρας καὶ τὴν πύλιν αἰρήσειν ἐλπίσας, ὡς ἔστ' ἐπὶ τῶν ἡπείρου πραγμάτων ὁμολογῶν, καὶ δείξας τὴν εἰρήνην ἰασείσασθαι ἕτως ὅτων ὅλων παμβασιλέως τῆς πεισθῆτος κήδεϊα βασιλείως. καὶ ἴδῃ καὶ ἰδοὺ τὴν δευτεῖαν ὁμολογεῖ, καὶ τὴν ἀμότησαν τῷ δεσπότη φεραπείαν ἑσσεφεί. ἔτ' ὁ δὲ μεγάλος φωστῆρος τῆς οἰκουμενικῆς τὰ λείψανα τῇ πόλει διδοῦς ἔδωκε πόλιν ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὑστερον ἐχρηματο.

CAP. XXXIIX.

De Theodoro Antiocheni Episcopo.

Interim vero mortuo Innocentio, præstantissimo Romanæ urbis Episcopo, successit Bonifacius: Bonifacium deinde excepit Zosimus, Zosimum Celestinus. Hierosolymis vero post admirandum Joannem Praxilium Ecclesiæ curam suscepit, vir nomini suo egregiè respondens. Antiochiæ autem, post divinum Alexandrum Theodotus, castitatis gemma, Ecclesiam illam gubernavit: vir singulari mansuetudine & exacta vivendi ratione conspicuus. Hic Apollinaris sectatores reliquo gregi adjunxit, rogatus ut illos Ecclesiæ corpori aggregaret. Multi tamen eorum, pristini erroris haud obscuram notam retinuerunt.

Κεφ. λη΄.

Πεὶ διδοῦναι τὴν ἐπιπέπυ ἀντιοχείας.

Ἰννοκέντιον ὁ ἐκείνον τὸν ἀείρων τὸν ῥομαίῳ ἐπίσκοπον, βομφάτιον διεδέξατο ζώσιμον, καὶ ἐπὶ τὸν βομφάτιον τὸν ὁ ζώσιμον, κελεῖνος. ἐν ἱεροσολύμοις ὁ μὲν τὸν θαυμασίον ἰωάννην, πρᾶξιον τὴν τῆς ἐκκλησίας ἐπιστάτην κηδεμονίαν, ἀνὴρ τῷ ὄντι φερώνυμος. ἐν ἀντιοχείᾳ ὁ μὲν τὸν θεῖον ἀλέξανδρον θεοδότου, τὸ σαφροσύνης ὁ μαργαρίτης, τὴν τῆς ἐκκλησίας ἑσσεφείαν παρελάβε, πρᾶξιον μὲν διαπέπων, ἀκελεῖα ὁ βίος κοσμημένος. ἰδοὺ τὴν ἀπολιναίαν φρασίαν τοῖς ἀλλοῖς ἑσσεφάτοις ἀνέμιξε, λιπαρηθεῖς αὐτῆς ἐνώσθη τῇ ποίμνῃ πολλοὶ ὁ τῆτων διέμεναν τὴν ἑσσεφείαν λώπην ἐπίσημον ἐχόντες.